

بسم الله الرحمن الرحيم

دعای ندبه خروش منتظران

ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان استو درود خدا بر آقای ما محمد پیامبرش و بر آل او و سلام کاملی بر ایشان باد خدایا از آن توسست ستایش بر آنچه جاری شد بدان قضا و قدر تو درباره بندگان مقربت آنان که خالص گردانیدی آنان را برای خود و دین خود چون انتخاب کردی برای آنها آن نعمت شایان و پایداری که نزد توسست آن نعمتی که زوال و نابودی برایش نیست، (و این) پس از آنی (بود که) با آنها شرط کردی تا کناره گیرند از درجات (و ریاستهای) این دنیای پست و از زیب و زیورش و آنها نیز این شرط تو را پذیرفتند و تو نیز وفای آنان را به این شرط دانستی و پذیرفتیشان و مقرب درگاهشان کردی و مقرر داشتی از پیش برای ایشان نامی بلند و ثنایی آشکار و فرو فرستادی برایشان فرشتگان را و گرامی داشتی آنان را به وحی خود و یاریشان کردی به علم خود و قرارشان دادی واسطه درگاهت و وسیله ای بسوی خشنودیت پس برخی را در بهشت جا دادی تا آنگاه که از آن جا بیرونش آوردی و برخی را در کشتی خود سوار کردی و او و همراهانش را که ایمان آورده بودند به مهر خود از هلاکت نجات دادی و برخی را برای خود خلیل گرفتی و او از تو درخواست کرد؛ نام نیک را در امتهای آینده و تو اجابت کردی و نام او را بلند گردانیدی و با برخی از میان درخت بطور مخصوصی سخن گفتی و برای او برادرش رایاور و وزیر گردانیدی و برخی را بدون پدر بوجود آوردی و نشانه های آشکاری به او دادی و به روح القدس (جبرئیل) یاری فرمودی و برای همه آنها دین و قانونی مقرر داشتی و برایش طریقه و برنامه ای قرار دادی و اوصیایی برای او انتخاب کردی تا یکی پس از دیگری نگهبان باشد از زمانی تا زمانی تا برپا ماند دین تو و حجتی باشند بر بندگان و تا زائل نگردد (دین) حق از جای خود و تا پیروز نگردد باطل بر اهل حق و کسی نگوید چرا نفرستادی بسوی ما پیامبری که ما را بترساند و چرا بپا نداشتی پرچمی راهنما تا پیروی کنیم از آیات تو پیش از آن که خوار و رسوا گردیم تا این که رساندی کار را بدست حبیب خود و برگزیده ات (حضرت) محمد صلی الله علیه و آله و او چنان بود که او را برگزیدی بزرگ آفریدگانت و برگزیده برگزیدگانت و برترین انتخاب شدگانت

و گرامی ترین معتمدین تو بود و او را بر پیمبرانت مقدم داشتی و بسوی جن و انس از بندگانت مبعوث فرمودی و مشرقها و مغربهای عالم را زیر پایش گذاری و براق را مسخر او گرداندی و به آسمان خود او را بالا بردی و علم گذشته و آینده را تا هنگام پایان آفرینش به او سپردی آنگاه او را بوسیله ترس و رعب (در دل دشمنش) یاری کردی و گرداگردش جبرئیل و میکائیل و فرشتگان نشاندارت را واداشتی و به او وعده دادی که دینش را بر همه دینها پیروز گردانی اگرچه مشرکان نپسندند، و این جریان پس از آنی بود که جایگیرش کردی در جایگاه راستی از خاندانش (برای حفظ دین) و قرار دادی برای او و خاندانش نخستین خانه ای را که برای مردم بنا شد که مکه است و مایه برکت و موجب راهنمایی جهانیان است و در آن نشانه های آشکاری است چون مقام ابراهیم و هر که در آن درآید ایمن است، و فرمودی: «جز این نیست که خدا اراده فرموده تا دور کند از شما خاندان پلیدی را و بخوبی شما را پاک گرداند» آنگاه مزد محمد را که دروهای تو بر او و آتش باد در کتاب خود دوستی و مودت ایشان قرار دادی و فرمودی: «بگو من از شما برای رسالت مزدی نخواهم جز دوستی خویشانم» و فرمودی: «آنچه مزد از شما خواستم آن هم بسود شماست» و فرمودی: «من از شما برای رسالت مزدی نخواهم مگر کسی که بخواهد بسوی پروردگار خویش راهی پیش گیرد» و اینها بودند آن راه بسوی تو و طریقه سلوک بسوی خشنودیت و چون روزگار آن حضرت سپری شد برگماشت علی بن ابی طالب را که دروهای تو بر هر دوی آنها و بر آلشان باد برای راهنمایی زیرا که او بیم دهنده و راهنمای هر ملتی بود، و در برابر مردمی که نزدش حاضر بودند فرمود: هر که من مولا و سرپرست اویم علی مولای اوست خدایا دوست دار هر که دوستش دارد و دشمن دار هر که دشمنش باشد و یاری کن هر که یاریش کند و خوار کن هر که یاریش نکند، و فرمود: هر که من پیامبر او هستم علی امیر و فرمانروای اوست، و فرمود: من و علی هر دو از یک درخت هستیم و سایر مردم از درختهای متفرقی هستند، و رتبه او را نسبت به خود چون رتبه هارون نسبت به موسی قرار داد و بدو فرمود: مقام تو در پیش من مانند مقام هارون است از موسی جز این که پیامبری پس از من نیست و تزویج کرد به او دخترش بانوی زنان جهانیان را و حلال کرد برای او از مسجدش آنچه برای خود او حلال بود، و بیست درهای مسجد را جز در خانه علی را، سپس علم و حکمت خود را به او سپرد و فرمود: من شهر علمم و علی در آن شهر است پس هر که خواهد بدین شهر درآید و حکمت

خواهد باید از دَرِ آن درآید، سپس فرمود: تویی برادر من و وصی من و وارث من گوشت از گوشت من و خونت از خون من است صلح تو صلح من و جنگ تو جنگ من است و ایمان با گوشت و خون تو آمیخته شده چنانچه با گوشت و خون من آمیخته و تو در فردای محشر بر سر حوض (کوثر) جانشین منی و تو می پردازی قرض مرا و وفا می کنی به وعده های من و شیعیانت بر منبرهایی از نور با روهای (نورانی و) سفید در بهشت اطراف منند و آنها همسایگان منند و اگر تو نبودی ای علی مؤمنان پس از من شناخته نمی شدند، و آن جناب پس از رسول خدا راهنمای گمراهی و روشنایی از کوری جهالت و رشته محکم خدا و راه راست او بود، کسی پیشی نگرفت بر او در نزدیکی خویشاوندی به رسول خدا و نه از نظر سابقه در دین و نه کسی توانست در یکی از منقبتها به او برسد، همانند رسول خدا بود که درود خدا بر هر دوی ایشان باد و او بود که بر طبق تأویل و باطن قرآن می جنگید و درباره خدا باکی از سرزنش ملامت کنندگان نداشت در راه خدا خون بزرگان عرب را به خاک ریخت و دلاورانشان را بکشت و با گرگانشان درافتاد و همین سبب شد در دلهای ایشان کینه ها بگذارد کینه های جنگ بدر و خیبر و حنین و غیر آنها پس دشمنی او را به دل گرفتند و به جنگ و مخالفت با او برخاستند تا کشتار کرد با پیمان شکنان (طلحه و زبیر و همراهان) و زورگویان و از دین بیرون رفتگان (اصحاب نهروان) و چون درگذشت و شقی ترین مردم پسینیان که پیروی کرد از شقی ترین پیشینیان او را کشت امتثال نشد از دستور رسول خدا صلی الله علیه و آله که درباره راهنمایان دین یکی پس از دیگری فرموده بود و امت پافشاری بر دشمنی آن حضرت کردند و گرد آمدند برای قطع رحم او و تبعید (و آواره) فرزندان او جز اندکی از کسانی که وفا کردند در رعایت کردن حق در ایشان و در نتیجه جمعی کشته و گروهی اسیر و دسته ای از وطن آواره گشتند و قلم تقدیر و قضا طوری بر ایشان جاری شد که امید پاداش نیک در آن می رود زیرا (کره) زمین از خداست و به هر که از بندگان او که بخوهد آن را ارث دهد و بدو واگذارد و سرانجام از آن پرهیزکاران است و منزّه است پروردگار ما که حتماً وعده پروردگارمان انجام شدنی است و خدا خلف وعده نمی کند و اوست نیرومند فرزانه پس بر پاکیزگان از خاندان محمد و علی درود خدا بر هر دو ایشان و آلشان باد باید گریه کنندگان بگریند و بر آنها باید زاری کنندگان زاری کنند و برای امثال آنها باید اشکها روان گردد و فریاد زندگان فریاد زنند و شیون کنندگان شیون کنند و خروش کنندگان خروش سر دهند

کجاست حسن؟ و کجاست حسین؟ و کجایند فرزندان حسین؟ شایسته ای پس از شایسته دیگر و راستگویی پس از راستگوی دیگر کجاست آن راه حق پس از راه دیگر؟ کجایند برگزیدگان هر یک پس از دیگری؟ کجایند خورشیدهای تابان؟ کجایند ماههای نور افشان؟ کجایند اختران فروزان؟ کجایند بزرگان دین و پایه های دانش؟ کجاست بجا مانده خدا که بیرون از خاندان عترت راهنما نیست؟ کجاست آنکه آماده شده برای ریشه کن ساختن ستمگران؟ کجاست آنکه چشم براهش هستند برای راست کردن نادرستیها و کجیها؟ کجاست آن مایه امید برای از بین بردن ستم و تجاوز؟ کجاست آنکه ذخیره شده برای نو کردن فریضه ها و سنتهای دین؟ کجاست آن کس که انتخاب گشته برای برگرداندن کیش و آیین؟ کجاست آن که آرزویش داریم برای زنده کردن قرآن و حدود آن؟ کجاست زنده کننده آثار دین و اهل دین؟ کجاست درهم شکننده شوکت زورگویان؟ کجاست ویران کننده بناهای شرک و دو رویی؟ کجاست نابود کننده اهل فسق و گناه و طغیان؟ کجاست آنکه شاخه های گمراهی و اختلاف را ببرد؟ کجاست محو کننده آثار کجروی و هوا و هوسها؟ کجاست پاره کننده دامهای دروغ و بهتان؟ کجاست نابودکننده سرکشان و متمردان؟ کجاست ریشه کن کننده ستیزه جویان و گمراهان و بی دینان؟ کجاست عزت بخش دوستان و خوار کننده دشمنان؟ کجاست گردآورنده سخنان بر پرهیزکاری؟ کجاست آن درگاه خداوند که از آن جا بسوی خدا روند؟ کجاست آن آئینه خدایی که بسویش توجه کنند اولیا؟ کجاست آن سبب خدایی که پیوست است میان زمین و آسمان؟

کجاست آن فرمانروای روز فتح و پیروزی و برافرازنده پرچم هدایت و راهنمایی؟ کجاست گردآورنده شایستگی و خشنودی (حق)؟ کجاست خواهنده خون پیمبران و فرزندان پیمبران؟ کجاست خواهنده خون کشته کربلا؟ کجاست آن یاری شده و پیروزمند بر کسانی که بر او ستم کردند و دروغ بستند؟ کجاست آن درمانده ای که چون دعا کند به اجابت رسد؟ کجاست صدر مخلوقات عالم آن نیکوکار با تقوا؟ کجاست فرزند پیامبر برگزیده و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه روشن سیما و فرزند فاطمه کبری؟ پدر و مادرم بفدایت و خودم بلاگردان و سپر پیش روی تو باشم ای فرزند بزرگان مقرب درگاه حق ای فرزند نجیبان گرامی ای فرزند راهنمایان راه یافته ای فرزند نیکان پاکیزه ای فرزند گرامیان برگزیده ای فرزند پاکان پاکیزه ای فرزند جوانمردان پرجود برگزیده ای فرزند دریاهاى بخشش و عطای گرامی ای فرزند ماههای نور افشان

ای فرزند چراغهای تابان ای فرزند ستارگان فروزان ای فرزند اختران درخشان ای فرزند راههای روشن ای فرزند نشانه های آشکار ای فرزند دانشهای کامل ای فرزند آیینهای معروف و مشهور ای فرزند آثار و معالم رسیده (از خدا و انبیا) ای فرزند معجزات موجود ای فرزند دلیلهای آشکار ای فرزند راه مستقیم ای فرزند آن خبر بسیار بزرگ ای فرزند کسی که در دفتر اصلی نزد خدا «علی» (والا) و فرزانه است ای فرزند آیات و نشانه های آشکارای فرزند دلیلهای هویدا ای فرزند برهانههای نمایان روشن ای فرزند حجت‌های رسا ای فرزند نعمتهای شایان و فراوان ای فرزند طه و آیات محکم قرآن ای فرزند سوره یس و ذاریات ای فرزند سوره طور والعدیات ای فرزند کسی که (در شب معراج) نزدیک شد و نزدیک تر شد به فاصله دو کمان یا نزدیکتر، در نزدیکی و قرب نسبت به خدای والای اعلی، ای کاش می دانستم در چه جایی منزل گرفته ای و چه سرزمین و مکانی تو را بر خود نگهداشته آیا در کوه رضوایی یا غیر آن یا در ذی طوی، گران است بر من که مردم را ببینم ولی تو دیده نشوی و نشنوم از تو صدا و نه رازی، گران است بر من که بی من بر تو تنها بلا احاطه کند، و صدای زاری و شکوه من به تو نرسد، جانم به قربانت ای پنهانی که از میان ما بیرون نیستی جانم به قربانت ای دور از نظری که از ما دور نیست جانم به قربانت ای آرمان هر مشتاقی که آرزویت کند از مردان و زنان با ایمانی که به یاد تو ناله از دل کشند جانم به قربانت ای بسته به عزتی که کسی بر تو برتری نگیرد جانم به قربانت ای مجد و شوکت ریشه داری که همطراز ندارد و جانم به قربانت ای نعمت دیرینه ای که شبیه ندارد جانم به قربانت ای قرین شرف و بزرگواری که برابر ندارد، تا کی سرگردان تو باشم ای مولای من؟ و تا کی و به چه زبانی وصف تو گویم و راز دل کنم گران و ناگوار است بر من که پاسخ از دیگری جز تو بشنوم و گفتگو کنم،

گران است بر من که بر تو بگیریم ولی مردم تو را واگذارند، گران است بر من که بر تو بگذرد آنچه می گذرد نه بر دیگران، آیا کمک کاری هست که با او فریاد و گریه را طولانی کنم آیا بی تابی (چون من) هست که چون به خلوت رود در زاری و جزع کمکش کنم آیا چشمی هست که خار فراق در آن خلیده و گریان باشد تا چشم پر خار من نیز یاریش دهد، آیا ای پسر احمد بسویت راهی هست تا دیدارت کنم آیا روز جدایی ما به وعده تو پیوست می شود تا بهره مند گردیم؟ کی می شود که به سرچشمه های پرآبت در آییم و سیراب شویم، کی می شود که سیراب گردیم از

آب وصل تو که تشنگی ما به درازا کشید کی می شود که صبح و شام را با تو بسر بریم و دیده روشن کنیم، کی می شود که تو ما را ببینی و ما تو را ببینیم و پرچم نصرت را برافراشته باشی و مردم آن را ببینند، آیا می شود که ببینیم روزی که ما دورت را گرفته و تو رهبر باشی و زمین را پر از عدل کنی و بچشانی به دشمنانت خواری و کیفر را و نابود کنی سرکشان و منکران حق را و بزنی ریشه گردنکشان را و برکنی اساس ستمکاران را و ما بگوییم: ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است خدایا تویی برطرف کننده گرفتاریها و بلا و از تو دادرسی و یاری جویم که در نزد توسست دادخواهی و یاری و تویی پروردگار آخرت و دنیا پس فریاد رسی کن ای فریادرس درماندگان از بنده خرد گرفتارت، و بنمایان به او آقایش را ای سخت نیرو و زائل کن به دیدار آن حضرت از او اندوه و سوز دلش را و فرو نشان سوز عطشش را ای که بر عرش استواری و ای که بسوی اوست بازگشت و سر منزل هر چیز خدایا و ماییم بندگان تو که شیفته دیدار نماینده ات هستیم آن که مردم را به یاد تو و پیامبرت اندازد و تو او را آفریدی که نگهدار و پشتیبان ما باشد و برپایش داشتی تا قوام و پناهگاه ما باشد و او را پیشوای مؤمنین از ما گردانی پس برسان به آن جناب از طرف ما تحیت و سلامی و بیفزا بدینوسیله ای پروردگار ما بر کرامت و مقام ما و جایگاه او را جایگاه و اقامتگاه ما قرار ده و کامل کن نعمت را بر ما به مقدم داشتن آن بزرگوار را در پیش روی ما تا ما را به بهشتهای تو درآورد و به رفاقت شهیدان از بندگان خالصت برساند خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر محمد جد بزرگوار او و رسول تو آن آقای بزرگ و بر پدر بزرگوارش آن آقای کوچکتر و بر جده اش صدیقه کبری فاطمه دختر محمد و به برگزیدگان نیک رفتار از پدران آن حضرت و بر خود آن جناب فزونترین و کاملترین و تمامترین و مدام ترین و بیشترین و فراوانترین درودی که بفرستی بر یکی از برگزیدگان و نیکان از خلق خود و درود فرست بر آن جناب درودی که شماره اش بی حد و مدتش بی نهایت و تمام نشدنی باشد خدایا حق را بوسیله آن حضرت برپا دار و باطل را بدو نابود گردان و دوستانت را بوسیله اش به دولت رسان و دشمنانت را بدست او خوار گردان و پیوند کن خدایا میان ما و او را به پیوندی که برساند ما را به رفاقت پدران گذشته او و بگردان ما را از کسانی که دامن آنها را بگیرند و در سایه لطف آنها بایستند و کمکمان کن بر ادای حقوق آن حضرت و سعی و کوشش در فرمانبرداریش و دوری از نافرمانیش و منت نه بر

ما به خشنودیش و ببخش بر ما رأفت و مهربانی و دعا و خیر آن حضرت را بدان حد که برسیم
بدان وسیله به رحمت وسیع تو و به کامیابی از نزد تو و بگردان نمازهای ما را بوسیله او پذیرفته
و گناهانمان را آمرزیده و دعاهايمان را مستجاب شده و قرار ده روزیهای ما را بدان حضرت
گسترده و اندوههای ما را بوسیله اش برطرف شده و حاجت‌هایمان را روا شده و رو کن بسوی ما
(پروردگارا) بدان روی بزرگواریت و بپذیرتقرب جویی ما را بدرگاهت و بنگر بسوی ما به نگاهی
مهربانانه تا بدان وسیله بتوانیم مقام خود را در پیش تو به کمال رسانیم، و دیگر آن مقام را از ما
بازنگردان به جود خودت و سیرابمان کن از حوض جدش که درود خدا بر او و آتش باد از جام او
و بدست آن جناب و سیر و سیراب و گوارا و خوش که تشنگی پس از آن نباشد ای مهربانترین
مهربانان.